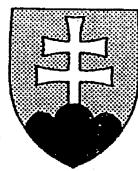

Rada pre vysielanie a retransmisiu Dobrovičova 8, P.O.Box 155, 810 00 Bratislava 1	
16 -10- 2009	
Podacie číslo:	číslo spisu:
Prílohy/latky:	Vybavuje:

Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť
dňa 20.10.2009

Najvyšší súd Slovenskej republiky
dňa 25.11.2009 Myšlív

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Gavalca a členiek senátu JUDr. Anny Elexovej a JUDr. Jany Zemkovej, PhD., v právnej veci navrhovateľa: **MAC TV s.r.o.**, Brečtanová č. 1, Bratislava, zastúpený: Advokátska kancelária Bugala – Ďurček, s.r.o., Radvanská č. 29, Bratislava, proti odporkyni: **Rada pre vysielanie a retransmisiu** so sídlom Kolárska č. 6, Bratislava, v konaní o opravnom prostriedku navrhovateľa proti rozhodnutiu odporkyne č. RP/34/2008 zo dňa 02.12.2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/34/2008 zo dňa 02. decembra 2008 **potvrdzuje**.

Navrhovateľke právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

Navrhovateľka **j e p o v i n n á** zaplatiť na účet Najvyššieho súdu Slovenskej republiky súdny poplatok 66 € do 10 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

O d ô v o d n e n i e

Rozhodnutím RP/34/2008 zo dňa 02.12.2008, vydanom v správnom konaní č. 369-PgO/O-1886/2005 postupom podľa § 71 zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii

a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozhodnutia len „zákon č. 308/2000 Z.z.“) odporkyňa rozhodla, že

1. Navrhovateľ porušil povinnosť mu ustanovenú v § 20 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. tým, že dňa 05.10.2005 o cca 20.00 hod. a opäťovne dňa 06.10.2005 o cca 12.00 hod. odvysielal program „Vyvolení“, ktorý by mohol ohrozit fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých alebo narušiť ich duševné zdravie a emocionálny stav, za čo mu odporkyňa podľa § 64 ods. 1 písm. d/ v spojení s § 67 ods. 3 písm. h/ zákona č. 308/2000 Z.z. uložila pokutu vo výške 500 000,-- Sk.
2. Navrhovateľ porušil povinnosť ustanovenú v § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. tým istým skutkom, keď nezohľadnil vekovú vhodnosť programu pri zaradení do vysielania, za čo mu podľa § 64 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. odporkyňa uložila sankciu – upozornenie na porušenie zákona.
3. Navrhovateľ tým istým skutkom bez uplatnenia Jednotného systému označovania programov (ďalej len JSO) opakovane porušil povinnosť mu ustanovenú v § 20 ods. 6 zákona č. 308/2000 Z.z., za čo mu odporkyňa uložila pokutu vo výške 100 000,-- Sk.

Proti uvedenému rozhodnutiu podal včas opravný prostriedok navrhovateľ a to v časti výroku I. a III. uvádzajúc, že odporkyňa nesprávne právne posúdila zistený skutkový stav veci, na podklade ktorého dospela k nesprávnym právnym záverom a následne k vydaniu nesprávneho a nezákonného rozhodnutia.

Odvolateľ k I. výroku rozhodnutia uviedol, že nie je možné a vhodné z hľadiska zdravého psychického a morálneho vývoja maloletých neustále vytvárať priestor na tabuizovanie tém. Na jednej strane v rámci modernej spoločnosti sa za hlavný cieľ kladie zdravý vývoj detí a mládeže, presadzuje sa osveta nielen v negatívnych javoch, ale aj v ich dôsledkoch, ale na druhej strane, keď je možné negatívne následky aj vidieť, kladú sa tomu nezmyselné medze, ktoré sú podľa navrhovateľa nepochopiteľné, keďže sú pravidelne zobrazované prostredníctvom televíznych programových služieb z krajín, ktoré považujeme za vyspelé a to bez hrozby akejkoľvek sankcie.

Ku gestám, ktoré mali v predmetnom programe mať charakter obecnosti, navrhovateľ uvádza, že tieto gestá takýto charakter nemajú. Vo svojej podstate vychádzajúc z pojmu obecný, ktorý je zameniteľný s pojmom neslušný, by bolo nevyhnutné uvažovať o gestách ako neslušných, ktoré sú spôsobilé narušiť psychiku maloletého staršieho ako 15 rokov. Témy

ako sex, erotika, striptíz podľa navrhovateľa netreba tabuizovať a označovať ich za neslušné a teda obsecné. Naviac všetky prípady, ktoré sú pre tento skutkový prípad označované odporkyňou ako obsecné, boli už ku dňu ich odvysielania vysielačom spoločensky akceptované. V tejto veci by malo byť zodpovedané, či zobrazenie takýchto gest môže pôsobiť na duševný vývoj maloletých takým spôsobom, že sa zhorší kvalita ich psychického zdravia, naruší sa morálka alebo emocionálny stav. Vysielač v predmetnom programe nezobrazil žiadne gesto, ktoré by už predtým nebolo spoločensky akceptované, pričom kladie dôraz, že ide naozaj o paródiu mužského správania a nie je snahou vysielača odvysielat' program, ktorý má cielene pôsobiť na tie zmysly recipienta, ktoré spôsobia jeho fyziologické zrušenie alebo stimuláciu. Z uvedených dôvodov navrhovateľ uvedené zobrazené gestá za obsecné a teda za neslušné nepovažuje, preto je názoru, že jeho konaním nedošlo k porušeniu § 20 ods. 3 citovaného zákona.

K výroku III. napadnutého rozhodnutia navrhovateľ v opravnom prostriedku uviedol, že namieta rozpor konania odvolateľa s ust. § 20 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z., pričom v tomto prípade je potrebné posúdiť nielen znenie noriem upravených v JSO, ako podzákonnom predpise, ale rovnako aj znenie samotného zákona o vysielaní a retransmisii. Odvolateľ v tomto prípade rešpektoval zákon a poukazuje na skutočnosť, že odporkyňa v napadnutom rozhodnutí zaviazala navrhovateľa na zaplatenie pokuty ako následku pre nesplnenie si jeho povinnosti postupovať v súlade so zákonom a to aj napriek tomu, že navrhovateľ v súlade s platným a účinným zákonom o vysielaní a retransmisii postupoval, pričom odporkyňa odôvodňuje nezákonnosť postupu navrhovateľa jeho nesúladom so zákonným predpisom a to JSO, ktorý však sám o sebe v čase odvysielania predmetného programu bol v rozpore so zákonným textom s tým, že uvedený nesúlad spôsobila neskôrým vydaním nového znenia JSO. Z uvedeného podľa navrhovateľa vyplýva, že napadnutým rozhodnutím nebolo možné rozhodnúť o porušení zákona navrhovateľom, keď v skutočnosti konal priamo v súlade so zákonom. Označením programu piktogramom konal navrhovateľ v súlade s článkom 2 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, teda tak, ako mu to bolo umožnené neexistenciou priameho zákonného zakazu a konal v súlade s ust. § 20 ods. 5 citovaného zákona v znení účinnom v čase vysielania predmetného programu Vyvolení.

Na súdnom pojednávaní navrhovateľ namietol, že v rozhodnutí je porušenie povinností posúdené podľa neúčinného právneho predpisu, ale aj sankcie uložené navrhovateľovi podľa

zákona č. 308/2000Z.z. v znení účinnom v čase vydania preskúmavaného rozhodnutia, nekorešpondujú s odôvodnením rozhodnutia, ako aj znenie citovaných ustanovení zákona bolo v čase vydania rozhodnutia odporkyne iné, než je v napadnutom rozhodnutí obsiahnuté.

S poukazom na uvedené navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/34/2008 zo dňa 02.12.2008 zrušil a priznal mu právo na náhradu trov konania.

K podanému opravnému prostriedku sa písomne vyjadrila odporkyňa tak, že argumenty navrhovateľa poukazujúce na neprimerané tabuizovanie tém o negatívnych javoch spoločnosti a na zobrazovanie týchto tém prostredníctvom programových služieb považuje za právne irelevantné, ale aj nedôvodné. Úlohou JSO nie je nevhodné obsahy tabuizovať. Označovanie nevhodných a neprístupných obsahov v zmysle JSO zodpovedá psychologickej periodizácii vývinu intelektu, ktorému v istom zmysle podlieha aj citové a sociálne vyzrievanie. JSO zohľadňuje osobitosti jednotlivých vekových skupín v záujme ich ochrany pred nežiaducimi obsahmi ponúkanými médiami a zvýšenie informovanosti verejnosti a rodičov o ponúkaných obsahoch. Odporkyňa uviedla, že po posúdení skutkového stavu konštatovala výskyt sexuálneho správania a obscénnych gest ako formy zábavy určenej výhradne dospelým. Za najviac problematické v predmetnom programe označila zobrazenie striptízovej scény mužov, v ktorej sa vyskytli aj obscénne gestá, napr. preťahovanie kravát medzi nohami, olizovanie pier a masírovanie pohlavia. Podľa odporkyne uvedené správanie nie je správaním všeobecne a bežne spoločensky akceptovaným a ako také ho v záujme ochrany vývinu maloletých nemožno ani prezentovať. Sledovanie týchto formátov je u tínedžerov často otázkou prestíže. Maloletý divák má väčšiu náchylnosť považovať zobrazené správanie za realitu, nadobúda pocit, že skutočný svet dospelých funguje práve tak, ako je to prezentované v reality show. Práve takýto nedostatok adekvátneho psychického spracovania a následne nepochopenia samotnej podstaty sledovaných javov, je spôsobilý vyvolať nebezpečenstvo, že maloletí si osvoja určitý model správania bez toho, aby porozumeli a vnímali jeho prípadnú nevhodnosť. Z tohto dôvodu programy, ktoré sú kvalifikované ako nevhodné a neprístupné pre maloletých sú spôsobilé do značnej miery deformovať ich názory osvojené výchovným procesom a negatívne ovplyvniť formovanie individuálnej hodnotovej orientácie. Príspevok obsahuje zobrazenie sexuálneho správania a obscénnych gest, ktoré sú prezentované ako forma zábavy určenej výhradne dospelým, čím boli naplnené kritéria nevhodnosti v zmysle článku 7 ods. 1 písm. e/ a f/ JSO.

Za najviac problematické označila zobrazenie striptízovej scény mužov, pričom vychádzajúc z poznatkov, že najmä v období dospievania maloletí uvažujú povrchné a len s t'ažkosťami definujú niektoré morálne pojmy, obsah predmetného programu je nutné považovať za spôsobilý ohrozenia ich *morálneho vývinu* a to z dôvodu, že mohol maloletého diváka nabádať k imitácii takéhoto správania ako čohosi prirodzeného a spoločensky akceptovateľného. Samotný program považuje odporkyňa za zdroj negatívneho pôsobenia na osobnostne emocionálny aj morálny vývin maloletého diváka a to bez ohľadu na to, aký bol zámer vysielateľa.

K dôvodom nezákonnosti napadnutého rozhodnutia vneseným navrhovateľom na súdnom pojednávaní odporkyňa uviedla, že posudzovala porušenie povinnosti vysielateľa podľa právneho predpisu účinného v čase vykonania skutku, rovnako postupovala aj pri aplikácii predpisu pri uložení sankcie.

S poukazom na uvedené odporkyňa navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/34/2008 zo dňa 02.12.2008 potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný rozhodovať o opravnom prostriedku v tejto veci (§ 64 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z. v spojení s § 246 ods. 2 písm. a/ a § 250l a nasl. Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie odporkyne ako aj jemu predchádzajúce správne konanie v rozsahu a z dôvodov uvedených v opravnom prostriedku postupom podľa tretej hlavy piatej časti OSP. Po zistení, že opravný prostriedok bol podaný oprávnenou osobou v 15-dňovej záonnej lehote (§ 64 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z.), nariadil vo veci pojednávanie (§ 250q ods. 1 OSP) a dospel k záveru, že podaný opravný prostriedok nie je dôvodný a napadnuté rozhodnutie je zákonné z tohto dôvodu postupom podľa § 250q ods. 2 OSP napadnuté rozhodnutie odporkyne potvrdil.

Z obsahu administratívneho spisu ako aj z podaní účastníkov konania súd zistil, že medzi účastníkmi konania nie je skutkový stav sporný. Vychádzajúc z prepisu uvedeného preskúmaného programu „Vyvolení“ neboli obsah spochybnený. Úlohou najvyššieho súdu bolo vysporiadať sa s obsahom opravného prostriedku navrhovateľa.

morálny vývin maloletých ako aj ich emocionálny stav. Odvysielanie uvedeného naplnilo hypotézu právnej normy ustanovenej v § 20 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. a podľa názoru súdu skutkový stav, ktorý účastníci konania nerozporovali, bol spôsobilý ohrozit predovšetkým morálny vývin maloletých, alebo narušiť ich duševné zdravie a emocionálny stav. K uvedenému záveru dospela aj odporkyňa v napadnutom rozhodnutí vychádzajúc zo samotnej podstaty klasifikácie programov ako nevhodných a neprípustných pre maloletých, ktorá má predísť deformácií názorov ako aj k negatívnomu ovplyvňovaniu individuálnej hodnotovej orientácie, v spojení s možnosťou imitácie správania sa protagonistov maloletými, konfrontujúc prirodzené a spoločensky bežne akceptované správanie s obsahom odvysielaného programu. Takýto záver považuje súd za vecne správny a zákonný a preto potvrdil rozhodnutie odporkyne v časti výroku I, ktorým za porušenie povinnosti upravenej v § 20 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. uložila navrhovateľovi pokutu vo výške 500 000,-- Sk. Dôvod pokuty je v napadnutom rozhodnutí riadne zdôvodnený a to závažnosťou správneho deliktu, trvaním správneho deliktu, rozsahom a dosahom vysielania a mierou zavinenia, rovnako aj následkami porušenia, ktoré odporkyňa ustálila ohrozením morálneho vývinu maloletých. Zároveň pridŕžajúc sa doterajšej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veciach preskúmaní rozhodnutí vydaných odporkyňou uvádza, že hodnotenie skutkového stavu veci, na ktorý sa vzťahuje správna úvaha odporkyne, je potrebné považovať za vytváranie úsudku, avšak nejde o skutkovú okolnosť, preto nemôže byť nahradené znaleckým dokazovaním tak, ako to navrhoval aj navrhovateľ.

K porušeniu povinnosti tak, ako je vyšpecifikovaná v bode III výroku napadnutého rozhodnutia odporkyne zo dňa 02.12.2008 súd uvádza, že JSO platný od 13.09.2005 v článku XIV. ods. 4 upravil, že vysielač mohol v období do 01.11.2005 použiť podľa vlastného uváženia bud' grafické označenie podľa článku XIII. ods. 2 JSO zo dňa 13.09.2005 alebo grafické označenie podľa dokumentu, ktorý je uvedený v ods. 5 článku XIV., t.j. podľa JSO zo dňa 10.07.2001.

Posudzovaný program tak, ako je skutkovo vymedzený, podľa názoru súdu obsahoval zobrazenia sexuálneho správania prezentovaného ako formu zábavy určenej výhradne dospelým a rovnako program obsahoval aj obscénne gestá. Z tohto dôvodu v zmysle článku VII. ods. 1 písm. e/ a f/ JSO zo dňa 10.07.2001 vyplynula vysielačovi povinnosť predmetný program označiť ako nevhodný a neprístupný pre maloletých, pričom podľa článku XIV ods. 4 JSO zo dňa 13.09.2005 mohol vysielač použiť podľa vlastného uváženia bud' grafické

označenia podľa článku XIII. ods. 2 JSO zo dňa 13.09.2005 alebo grafické označenia podľa JSO zo dňa 10.07.2001.

Z obsahu JSO zo dňa 10.07.2001 z článku VII. ods.1 písm. e/ a f/ vyplýva, že povinnosť vysielateľa označiť programy tam uvedené ako nevhodné a neprístupné pre skupiny maloletých je potrebné vtedy, ak obsahujú sexuálne správanie prezentované ako formu zábavy určenú výhradne dospelým, ako aj obscénne gestá.

Na podklade uvedeného dospel súd k záveru, že v tomto prípade postupovala odporkyňa správne, keď ustálila porušenie povinnosti upravenej v § 20 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z. tým, že navrhovateľ odvysielal program „Vyvolení“ dňa 05.10.2005 o cca 20.00 hod, a v repríze dňa 06.10.2005 o cca 12.00 hod. označený ako nevhodný pre maloletých do 15 rokov. Za porušenie uvedenej povinnosti bola uložená navrhovateľovi pokuta podľa § 67 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z., keďže nezabezpečil klasifikáciu a označenie programov podľa § 20 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z. a neuplatnil toto označenie v rámci ním vysielanej programovej služby. Zákonom stanovené rozpätie za porušenie uvedenej povinnosti stanovil zákon v predmetnom období od 20 000,-- Sk do 2 000 000,-- Sk. V tomto prípade bola navrhovateľovi uložená pokuta 100 000,-- Sk, ktorá je na spodnej hranici zákonného rozpätia. Uloženie pokuty v napadnutom rozhodnutí bolo riadne zdôvodnené, rozsah odôvodnenia korešponduje s výškou pokuty a preto dospel senát najvyššieho súdu k záveru, že aj v tejto časti je potrebné napadnuté rozhodnutie ako zákonné potvrdiť.

Podľa názoru súdu v tomto prípade došlo k naplneniu klasifikačných kritérií podľa čl. VII. ods. 1 písm. e/ a f/ JSO z 10.07.2001, keďže povinnosťou vysielateľa bolo označiť kinematografické alebo dramatické diela, zvlášť filmy, série, seriály, vrátane animácie, dokumentárne, publicistické alebo iné *programy ako nevhodné a neprístupné pre skupinu maloletých*, ak obsahujú najmä sexuálne správanie prezentované ako formu zábavy, určenú výhradne dospelým, vulgárny jazyk alebo obscénne gestá, čo však vysielateľ nezrealizoval, pričom mohol v zmysle čl. XIV. ods. 4 JSO zo dňa 13.09.2005 použiť podľa vlastného uváženia bud' grafické označenie podľa článku XIII. ods. 2 JSO zo dňa 13.09.2005 alebo grafické označenia podľa JSO zo dňa 10.07.2001.

Námietku navrhovateľa, že odporkyňa v rozhodnutí aplikovala neúčinný právny predpis, súd vyhodnotil ako nedôvodnú, keďže z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia

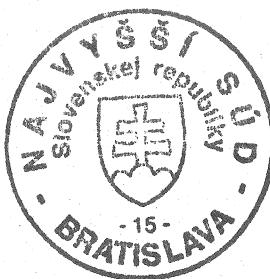
jednoznačne vyplýva, že odporkyňa v tomto prípade postupovala správne, keď na zistený skutkový stav aplikovala zákon č. 308/2000Z.z. v znení účinnom ku dňu, keď sa skutok stal t.j. ku dňu odvysielania programu – dňa 05.10.2005 a ku dňu 06.10.2005 a rovnako podľa tohto zákona aj navrhovateľku sankcionovala, čo je v súlade s prechodnými a záverečnými ustanoveniami zákona č. 308/2000 Z.z. - § 71 a nasl. Aplikáciou právneho predpisu sa súd zaoberal aj vo svojom rozsudku zo dňa 01.07.2008 sp. značka 5Sž 49/2007, ktorým zrušil rozhodnutie odporkyne č.RP/253/2005 zo dňa 08.11.2007 vydané v tejto veci.

O trovách konania rozhadol súd podľa § 250l ods. 2 v spojení s § 250k ods. 1 OSP a neúspešnému navrhovateľovi nepriznal náhradu trov konania.

Súd zároveň rozhadol o povinnosti navrhovateľa, ktorý podal opravný prostriedok, zaplatiť podľa § 2 ods. 4 zák.č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch súdny poplatok za podaný opravný prostriedok vo výške 66 € podľa položky 10 písm. c/, prílohy k citovanému zákonu o súdnych poplatkoch.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 22. septembra 2009

JUDr. Ing. Miroslav Gavalec, v.r.

predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Alena Augustiňáková *(Signature)*